

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

llu!ta

obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 183 març - abril 2007

Augmenten els accidents i les malalties professionals

Estem segurs a la feina?

Amb més compromisos de Govern i patronals, i noves prioritats

CCOO reclama un nou impuls a l'Acord estratègic

Joan Carles Gallego

El 16 de febrer d'enguany, 2n aniversari de l'Acord estratègic i 3r de la declaració que iniciava el procés de negociació, les organitzacions sindicals i empresarials i el Govern vam posar en comú el balanç i ens vam reafirmar en la voluntat de donar continuïtat a l'Acord i prioritzar i actualitzar-ne algun dels continguts.

Prèviament la Comissió de Seguiment va constatar aquesta voluntat de continuïtat de l'Acord, així com el fet que hi havia mesures encara no desplegades o insuficientment implementades, en algun cas pel fet que encara queda

mesura, ja sigui per dificultats sobrevingudes o per necessitat de modificacions legals aturades per la finalització de legislatura.

VALORACIÓ DE CCOO

És vigent el diagnòstic fet per CCOO en el moment d'impulsar l'Acord estratègic.

Per CCOO l'economia catalana no pot competir en baixos costos laborals; cal un canvi en el model de creixement econòmic a partir d'un major esforç en formació i educació, R+D+I i infraestructures, i això ha d'anar acompanyat d'una aposta per l'ocupació de qualitat i la cohesió social.

La concertació social és un mecanisme útil per abordar els reptes plantejats per la internacionalització. La manca de coordinació dels diferents àmbits del Govern (formació, RMI, innovació...) i la seva manca de lideratge sobre altres administracions (mobilitat, sòl industrial, universitat-empresa...) han dificultat la implementació d'algunes mesures.

La poca implicació d'alguns sectors empresarials ha impedit fer entrar a les empreses algunes de les apostes estratègiques plantejades (conciliació, temporalitat, prevenció...). Tanmateix,

la manca de cultura participativa i de concertació de l'Administració ha fet que alguna de les mesures s'hagi implementat de forma unilateral, cosa que n'ha pogut desvirtuar els efectes (mobilitat, IRSC, observatoris).

ASPECTES PER MILLORAR

Cal donar un nou impuls al contingut de l'Acord i actualitzar-lo en alguns aspectes. En relació amb la formació professional, cal abordar una reforma integral del sistema d'FP que integri els tres subsistemes, aprofiti més eficientment els recursos disponibles i garanteixi la utilitat en termes d'accés, permanència i mobilitat en el treball a través de les qualificacions professionals i les FCT.

En relació amb la immigració i el mercat de treball, cal abordar els aspectes que permetin la integració laboral plena de les persones immigrades i evitar la utilització d'aquestes persones com a mà d'obra barata i precària, cosa que entra en contradicció amb els principis de l'Acord i està en la base de l'endarreriment d'alguns sectors.

Pel que fa al creixement i la sostenibilitat, cal debatre a tres bandes la relació entre creixement econòmic i sostenibilitat i negociar mesures i

Cal un canvi en el model de creixement econòmic a partir d'un major esforç en formació i educació, R+D+I i infraestructures

un any de vigència del que es va pactar (inicialment es preveia fins a final de 2007) i en altres casos per dificultats a l'hora de posar en marxa la

actuacions que permetin adequar les empreses als requeriments i les necessitats existents, i utilitzar també el potencial de creixement que té aquest repte, vetllant pel manteniment de l'ocupació i la seva qualitat. Íntimament relacionat amb això, caldrà parlar d'infraestructures (de mobilitat, energètiques, d'informació...).

Finalment, les polítiques industrials actives han de permetre, a partir del coneixement sectorial, negociar mesures i plans d'actuació que s'anticipin als canvis i evitin processos de destrucció d'ocupació sense mesures de recol·locació. Tanmateix, en aquest marc cal abundar en el paper de la innovació tecnològica i la transferència de la recerca (bàsica i aplicada) en l'empresa, en especial en les pimes. També en relació amb aquests aspectes haurem de parlar de simplificació dels tràmits administratius per a la creació d'empreses i de l'oferta de sòl industrial.

En síntesi, CCOO valorem com a necessaris la continuïtat i un nou impuls de l'Acord estratègic, però amb això no s'exhaureix, ni de bon tros, tota la problemàtica sociolaboral que ens ocupa i, per tant, cal evitar que Govern i empresaris utilitzin aquest marc com a coartada publicitària per no actuar en altres terrenys de confrontació (el cas més clar seria la problemàtica relacionada amb els accidents laborals dels darrers dies, però també ho són els índexs de temporalitat de l'ocupació, la no-discontinuitat dels programes de polítiques actives o els dèficits en polítiques socials). Des de CCOO hem de continuar situant en els diferents espais d'interlocució (àmbits de participació institucional o de negociació col·lectiva) les nostres demandes i denúncies de les problemàtiques existents.

Lluita
obrera

DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

J. Agudo, C. Bertran, R. Bofill,
E. Boixaderas, C. Bonfils,
M. Contijoch, M. Garcia,
X. González, E. París,
A. Querol, J. Ribó, R. Sans

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ

Anna Segura Cintas

MAQUETACIÓ

Claude Bonfils

FOTOGRAFIA

MJ Mora, Antonio Rosa
P. Molinos, D. Garcia,

IL·LUSTRACIÓ PORTADA

Roger Velázquez

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de
Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

e-mail: comunicacio@cco.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

L. ROSÉS

DIPÒSIT LEGAL

B 10298/78

Temps de rebaixes... fiscals

Sembla que estan de moda les rebaixes fiscals. Els diversos governs, tant de Catalunya com de l'Estat, semblen tenir una política fiscal indistinta. Aquesta política es basa en la rebaixa sistemàtica dels impostos directes, l'IRPF, l'impost sobre successions i herències...; és a dir, aquells impostos que graven les persones segons el seu nivell econòmic. Alhora, s'incrementen les formes d'imposició indirecta, les que graven sobre el consum i les diverses i múltiples taxes. Això comporta que qui menys ingressos genera i, per tant, no pot estalviar, pagui més, proporcionalment, que qui té més ingressos, que, malgrat que gastí més en quantitat, en proporció gasta menys i es veu menys gravat impositivament. Defensar els impostos directes sembla no estar ben vist políticament. Als governs els sembla més fàcil que la gent pagui impostos sense adonar-se'n, com es fa a través dels impostos indirectes i les taxes que paguem amb el preu del producte o servei, malgrat que la imposició indirecta sigui més injusta i menys progressista.

CCOO hem estat pràcticament l'única veu que s'ha alçat en contra de les darreres reformes fiscals pel seu caràcter profundament injust. CCOO continuem creient en la necessitat dels impostos com a única forma d'assegurar uns fons públics suficients per garantir una despesa pública que permeti a tota la ciutadania gaudir d'uns serveis públics i d'un estat del benestar de qualitat. No ens fem trampes; no és possible defensar uns impostos baixos i tercermundistes i, alhora, exigir un estat del benestar com el que tenen els països nòrdics. I CCOO continuem defensant el caràcter progressiu del nostre sistema impositiu basat en el principi que pagui més qui més té. Aquest principi és el que garanteix la justícia social i el caràcter redistributiu socialment que ha de tenir la política fiscal. Però aquest principi sembla haver-lo oblidat fins i tot gent que es defineix d'esqueres en l'àmbit de la política.

Josu Onaindi Buruaga

“Todos debemos estar en una mesa, sin exclusiones, y buscar una salida a la situación en Euskadi”

¿Cómo se vivió en Euskadi, y concretamente en el ámbito de CCOO, el proceso de paz y el posterior final de la tregua con el atentado de Barajas? ¿Era de prever ese final?

En CCOO el anuncio del alto el fuego permanente lo vivimos con esperanza y cautela al mismo tiempo. La nueva situación tenía dos novedades: por primera vez se hablaba de forma clara de que ETA no iba a ser el interlocutor político, papel que quedaba en manos de la izquierda abertzale, y ETA hablaría con el Gobierno todo lo concerniente a su desaparición y sus consecuencias (los presos y el cese definitivo de la violencia de todo tipo, entre otros). Y en segundo lugar, la izquierda abertzale aceptaba hablar de un acuerdo plural entre todos los partidos políticos vascos, rechazando por primera vez los frentismos. El atentado de Barajas ha supuesto volver a la situación anterior a la tregua, donde ETA vuelve a tomar el protagonismo político y la izquierda abertzale no es más que un instrumento de ETA. Quien quiere marcar el devenir político en Euskadi es ETA.

Una organización militar que después de 40 años quiere acabar con la violencia supone una transformación tan importante que necesita un debate democrático y que cale en su gente para que eso sea posible.

En relación a las conversaciones de paz, algunos hablan de que no puede tratarse igual a las instituciones democráticas que a ETA y que no debe negociarse.

No creo que el debate se deba plantear en términos como ceder o no, ganar o perder, vencedores y vencidos. Sino en cómo conseguimos que el 15% de la ciudadanía que hoy en día está fuera del

Josu Onaindi Buruaga, secretario general de CCOO de Euskadi, valora para Lluita Obrera la situación social y política en el País Vasco.

sistema democrático y del estado de derecho se incorpore al mismo con normalidad. 40 años de violencia han creado en esos sectores una cultura muy poco democrática y por lo tanto hará falta tiempo para ver una convivencia democrática en Euskadi. Superar el tema de las víctimas de la violencia y sus consecuencias no va a ser fácil, pero yo espero que el cese de la violencia lleve a abrir un espacio de reconciliación. En la medida en que la violencia deje paso a la política, todo sería más fácil. Sin violencia, en política todo tendría que ser negociable. Sólo la propia violencia, y su incidencia en la política, es

innegociable. Se trataría de superar anteriores situaciones que no dieron sus frutos, como el Pacto de Ajuria Enea, el de Lizarra, el Pacto antiterrorista, etc. Se trata de que todos estemos en una mesa y busquemos una salida a esta situación, sin exclusiones.

¿Cuál es la posición de CCOO de Euskadi ante la situación social y política en el País Vasco?

Formamos parte de la sociedad vasca y por lo tanto la situación política de nuestro país nos afecta. De la forma más trágica, porque hemos vivido asesinatos de algunos de nuestros afiliados y porque somos una organización plural que ha hecho de la convivencia una de sus señas de identidad. En los momentos de mayor crispación política hemos defendido el diálogo, por lo que hemos recibido críticas por ambas partes por ser considerados equidistantes. La realidad es que con posiciones frentistas no se avanza y lo único que se consigue es continuar en nuestras trincheras y no ver que el de enfrente también tiene algo que aportar. Históricamente, la sociedad vasca ha sido plural y mestiza. Este país se ha conformado con gente inmigrante que, atraída por un proceso de industrialización que demandaba mano de obra, vino a Euskadi en los años 50-60; hoy en día esa inmigración es de todo el mundo. Y con todos ellos tenemos que hacer nuestro país. Con posiciones del siglo XIX o debates historicistas no vamos a solucionar los problemas.

¿Cómo vive CCOO de Euskadi la dualización de la sociedad vasca y qué dificultades le ha supuesto esta situación en el día a día de su trabajo sindical?

No creo que la sociedad vasca esté tan dividida. Al menos, esa división no ha

trascendido a la convivencia entre la gente. En Euskadi los compartimentos estancos no se han consolidado identitariamente; lo que identifica a nuestra sociedad es la diversidad, como así lo demuestran las encuestas. En el ámbito sindical el frentismo es algo que hemos combatido dejando claro que lo que nos separa con algunos sindicatos nacionalistas (ELA) no son los problemas identitarios sino cómo entendemos en Euskadi la negociación colectiva. Una negociación colectiva sectorial y solidaria frente a una posición insolidaria que trata de romper la sectorial y avanza la negociación exclusiva en el convenio de empresa. Esto no tiene nada que ver con nacionalistas y no nacionalistas, sino con un intento de hegemonía sindical, porque la postura de ELA no es la misma que la de LAB, que defiende una posición más acorde a la nuestra. Hoy el 80% de los trabajadores vascos está sin convenio por esa confluencia de intereses entre ELA y la patronal.

¿Cómo influye en las relaciones laborales una situación política y social como la de Euskadi?

De una manera muy importante. En un escenario de no violencia y de participación política de la izquierda abertzale habría supuesto una mayor autonomía de LAB en su estrategia sindical. Autonomía con respecto a la situación de indefinición política ante el nuevo escenario y con respecto a ELA, que durante este proceso ha estado en contra de que el acuerdo en Euskadi se diera desde la pluralidad, entendida como pérdida de su identidad y no como una forma de convivencia y de superación de los problemas. Un escenario de normalidad política permitiría al sindicalismo vasco hablar de los problemas de clase como son: jornada laboral, negociación colectiva, empleo, siniestralidad, temporalidad, etc., y no tener estos debates identitarios que esconden muchas veces dos modelos sindicales contrapuestos.

Desde la izquierda abertzale se ha dicho que en Catalunya se vive una situación política de autoengaño colectivo.

Desde CCOO de Euskadi vemos la situación política y social catalana con expectativa. Un gobierno tripartito de izquierdas que ha sido capaz de superar los problemas identitarios y ha puesto en el primer lugar de sus problemas la confrontación de clase entre izquierda derecha es un modelo que nos gustaría poder trasladar a Euskadi. No soy tan ingenuo de pensar que en Euskadi eso es posible a corto plazo, pero sobre ese modelo con sus especificidades se tendría que dar un gobierno de izquierdas en Euskadi. La superación de los nacionalismos excluyentes pasa por que la izquierda definamos desde la solidaridad y el respeto el Estado que queremos configurar, rompiendo con las tenencias nacionalistas insolidarias de uno y otro tipo.

Emili Rey

ATLANTIS
seguros

el servei
assegurador de **CCOO**

LLAR | AUTO | VIDA | ESTALVI | PENSIONS

- Més de 70 delegacions a tota Espanya
- ATLANTIS, núm. 1 en el rànkning d'atenció telefònica

Condicions
especials
per a afiliats
i afiliades

Informa-te'n ara!
901 500 400
www.atlantis-seguros.es

Se signa un pla de pensions per a tots els treballadors de l'Administració local

CCOO de Catalunya, UGT i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM) han signat un conveni per formalitzar el Pla de pensions conjunt per als treballadors de l'Administració local.

Amb aquesta iniciativa, els funcionaris dels ajuntaments podran gaudir de plans de pensions amb unes condicions econòmiques independents de les dimensions i el nombre d'habitants del municipi. Fins ara, els ajuntaments negociaven per separat el seu pla de pensions, fet que provocava que els municipis més petits tinguessin menys capacitat de negociació i condicions financeres menys beneficioses.

Amb aquest acord resten afectats un total de 14.000 treballadors, tot i que la previsió és augmentar la xifra a 30.000 en un breu període de temps.

El fons tindrà una aportació corresponent al 0,5% de la massa salarial dels

Els secretaris generals de CCOO i UGT signen l'acord amb el president de l'ACM

funcionaris de les administracions adscrites. La previsió és que durant els dos primers anys s'hi adhereixin ajuntaments de menys de 20.000 habitants, consells comarcals i empreses públiques locals, amb un total de 14.000 empleats. Això generaria una aportació que inicialment s'estima en dos milions d'euros anuals. En una segona fase s'intentaria arribar a

la totalitat dels treballadors dels ajuntaments dels petits municipis, uns 30.000 funcionaris, cosa que apujaria l'aportació anual al fons fins a més de quatre milions d'euros.

CONVENI COL·LECTIU

Amb tot, el Pla estarà obert a totes les administracions locals de Catalunya, que sumen uns 83.000 empleats de 946 ens catalans, entre els quals hi ha municipis, comarques i altres ens.

Es tracta d'un primer pas per a la creació, a Catalunya, d'un sol conveni col·lectiu del sector públic local.

A l'acte de la signatura, el dia 25 de gener, hi van assistir els secretaris generals de CCOO i UGT, Joan Coscubiela i Josep Maria Álvarez, i el president de l'ACM, Xavier Solà. En els propers mesos resoldran el concurs per escollir l'entitat gestora i la dipositària.

MOR L'HISTÒRIC SINDICALISTA DE LA CONSTRUCCIÓ FLORENTINO DEL BARRIO

L'històric sindicalista de la Federació de Construcció i Fusta de CCOO de Catalunya, Florentino del Barrio, ha mort als 52 anys d'edat víctima d'una greu malaltia. En Florentino era membre del Consell Nacional de CCOO de Catalunya, del Consell de la Federació Estatal de la Construcció

i de l'Executiva i del Secretariat de la Federació de Construcció i Fusta de CCOO de Catalunya.

Treballador incansable, la seva memòria i la seva feina perduraran al llarg del temps entre nosaltres.

INCREMENTS SALARIALS PER AL PERSONAL FUNCIONARI DE LA GENERALITAT

El 22 de gener, la Mesa General de la Funció Pública i la Generalitat van arribar a un acord per apujar el sou a 150.000 funcionaris, mossos d'esquadra, personal d'universitats públiques i justícia i altres col·lectius dependents dels pressupostos de la Generalitat.

Les nòmines s'apugen un 3,55%, percentatge al qual s'ha d'afegir un 0,5% per a les aportacions individuals al pla de pensions i la dotació d'un fons per a la millora del servei públic de cada sector, que cada mesa sectorial destinarà a les mesures i col·lectius que determini.

A més, CCOO ha obtingut el compromís de l'Administració perquè, al final del 2009, les pagues extres del personal funcionari incorporin no només el sou base sinó també la totalitat del complement de destí i del complement específic.

CCOO proposa mesures per evitar els col·lapses a urgències

Marc Contijoch

CCOO de Catalunya ha demanat recentment a la Generalitat que es duguin a terme diversos canvis en l'atenció primària de salut per poder fer front al col·lapse dels serveis d'urgències dels hospitals.

Aquesta congestió fa temps que es produeix i s'ha convertit en una situació endèmica que té lloc, fins i tot, quan no hi ha símptomes de cap epidèmia de grip. Així, la manca de previsió i de planificació dels governs de la Generalitat des de fa anys ha comportat que la situació arribi als límits actuals, igual que ha passat amb el deteriorament progressiu de les condicions laborals i professionals dels treballadors i treballadores o amb la manca d'especialistes.

SERVEI DE PROXIMITAT

Per CCOO és necessari crear serveis d'atenció urgent "de proximitat", que

siguin permanents i que tinguin capacitat per atendre des de les malalties més lleus fins a les de complexitat mitjana. Això és el que el Govern ha iniciat amb la creació dels anomenats CUAP (o Centres d'Urgència d'Atenció Primària), però amb aquesta mesura no n'hi ha prou. CCOO de Catalunya creu que, a més, el Departament de Salut ha de donar a conèixer de manera generalitzada l'existència d'aquests centres al conjunt dels ciutadans per tal que els puguin utilitzar.

També cal que els professionals de la sanitat facin una mica de pedagogia, amb l'objectiu de canviar els costums dels usuaris perquè no vagin a les urgències hospitalàries per una molèstia lleu.

Per CCOO s'ha de replantejar el model d'atenció primària: s'ha de reorientar amb un canvi organitzatiu que doni

Cal un canvi de model en l'atenció primària. © Antonio Rosa

més pes a l'atenció d'infermeria comunitària, potencii la seva capacitat de gestió de casos i vagi més enllà de la simple atenció domiciliària. També ajudaria a millorar la situació actual que els professionals de la infermeria poguessin prescriure determinats medicaments.

Rodalies de Renfe, pitjor impossible

CCOO de Catalunya ha realitzat una campanya per denunciar el mal funcionament del servei de Rodalies de Renfe i el deute social existent amb els milers de treballadors i treballadores que cada dia la utilitzen per anar a la feina.

La campanya ha consistit en un conjunt d'accions reivindicatives en diverses estacions de Rodalies, on s'han repartit més de 25.000 díptics informatius reclamant solucions als problemes de Renfe i proposant diverses millores en el servei i en la xarxa de Rodalies.

PROPOSTES DE MILLORA

Entre aquestes propostes hi ha la necessitat de prioritzar les inversions en el manteniment de les infraestructures actuals, adquirir material mòbil per incrementar la capacitat dels trens i no substituir trens vells per nous fins que l'increment de viatgers no estigui absorbit.

A més, també cal augmentar les freqüències dels trens durant les hores punta, ampliar la cobertura horària durant la matinada, informar els usuaris de les possibles eventualitats, reintroduir els interventors als trens, crear el Comitè d'Usuaris de Rodalies, d'acord amb la Llei de mobilitat de Catalunya, i crear un pla d'atenció als usuaris per retornar el preu dels bitllets quan hi hagi retards.

A banda, CCOO de Catalunya també hem demanat que en el Pla de Rodalies ferroviàries es tingui en compte l'opinió dels sindicats, i que també siguem presents en la mesa de negociació del traspàs de Renfe entre Estat i Generalitat.

Renfe té un deute social amb els treballadors de Catalunya. © MJ Mora

Convocatòria 2007**Amplia el teu futur!
250 beques de "la Caixa"**

Des de l'any 1982, la Fundació "la Caixa" ha concedit **2.200 beques** per cursar estudis de postgrau a Espanya i a l'estranger. Ara ampliem les teves oportunitats amb més beques, més destinacions, més dotació econòmica. Convocatòria oberta. Informa-te'n!

Espanya:	130 beques	Canadà:	10 beques
Estats Units:	50 beques	Xina:	10 beques
Alemanya:	25 beques	Índia:	5 beques
França:	20 beques		

Per a més informació, bases i impresos de sol·licitud:

www.laCaixa.es/ObraSocial

Tel.: 93 495 39 45

 Obra Social
Fundació "la Caixa"

La Inspecció de Treball i Seguretat Social necessita millores urgents

María Marin Franconetti

La Inspecció de Treball és l'encarregada de la vigilància i el control del compliment de la llei

La Inspecció de Treball i Seguretat Social (ITSS) al nostre país, des de la seva creació ara fa cent anys, té encarregats la vigilància i el control del compliment de la llei, amb facultat d'imposar sancions en cas d'incompliment. Forma part de la funció de tutela de l'Estat en l'àmbit de les relacions laborals, plenament vigent al segle XXI, en la nostra opinió. La seva funció és insubstituïble, perquè totes les lleis

necessiten (i tenen) àmbits de control del seu compliment. Al nostre país hi ha un alt grau d'incompliment de la normativa laboral, especialment de la relacionada amb l'ocupació i la prevenció de riscos laborals, que no té comparació amb cap dels països del nostre entorn, ni tampoc amb cap altre ordenament jurídic espanyol. Aquesta és una de les causes de la precarietat laboral del nostre país. Per tant, hi ha una gran demanda d'actuació a la Inspecció. Cal que els poders públics del nostre país posin en valor la funció social de la ITSS.

QUATRE EIXOS D'ACTUACIÓ

Comissions Obreres de Catalunya pensen que la ITSS necessita canvis importants que millorin la seva actuació, la facin més eficaç, més àgil i útil per afrontar els reptes del nostre món del treball. En la nostra opinió, cal actuar en quatre eixos:

- Augmentar els recursos humans i tècnics per agilitar la seva actuació. Els

terminis d'actuació de la ITSS, excessivament llargs, sovint condicionen l'eficàcia de l'actuació.

- Adequar la gradació i la quantia (multa) establertes en la Llei d'infraccions i sancions de l'ordre social (LISOS), augmentant totes les relacionades amb la qualitat de l'ocupació i la igualtat d'oportunitats.

- Donar publicitat a les actuacions de la Inspecció, de forma periòdica: volum de les actuacions de la Inspecció per matèries i les repercussions d'aquestes actuacions. Publicar el nom de les empreses i l'incompliment concret en casos relacionats amb la qualitat de l'ocupació i la salut i la seguretat en el treball.

- Participar sindicalment en tot el procés d'actuació, des de l'empresa fins a la planificació d'objectius, com a forma d'augmentar l'eficàcia de l'actuació.

Dotar la ITSS dels mitjans necessaris per fer front als reptes actuals del nostre món del treball és una aposta política de primer ordre.

El Lluita Obrera Digital el reben ja 30.000 afiliats

CCOO de Catalunya continua apostant per les noves tecnologies de la informació com a mitjà de comunicació del sindicat amb el conjunt dels afiliats i afiliades i amb la societat en general.

Cada quinze dies podeu rebre al vostre correu electrònic la nova publicació informativa del sindicat, el *Lluita Obrera Digital*. Només cal que us registreu a través del web www.ccoo.cat o que envieu un missatge amb el vostre DNI a conc@ccoo.cat indicant que us voleu subscriure al butlletí. Ja hi ha gairebé 30.000 persones afiliades que reben aquest

butlletí, que distribueix la informació sindical i laboral d'actualitat a tots els afiliats i a l'estructura organitzativa del sindicat. Un altre exemple de l'aposta de CCOO per les noves tecnologies és l'augment de les afiliacions a través del web. Durant el 2006, les afiliacions per aquest mitjà van representar un 2,68% del total. Durant els primers mesos d'aquest any, però, han augmentat més d'un 50% en relació amb la mitjana de l'any passat, i ja representen un 4% de l'afiliació bruta fins al moment, fet que demostra l'encert del sindicat en l'aposta per les noves tecnologies.

Un estudi de CCOO fa visible la dada

Catalunya registra 2.500 morts per malalties relacionades amb el treball durant el 2004

L'Institut Sindical d'Ambient, Treball i Salut, ISTAS, fundació de CCOO, ha realitzat un estudi titulat "L'impacte de les malalties professionals d'origen laboral a Catalunya durant l'any 2004". L'objectiu general d'aquest estudi ha estat estimar l'impacte de les malalties laborals a Catalunya durant l'any 2004 en termes de mortalitat, incidència i prevalença. L'estimació de les dades s'ha realitzat a partir d'estudis i bases d'informació de dades científicament validades i provades en països amb característiques similars al nostre.

Les estimacions obtingudes demostren que encara s'infravalora el veritable impacte (en termes de mortalitat) de les malalties d'origen laboral a Catalunya. Segons les dades oficials, a Catalunya es van declarar el 2004 prop de 8.200 malalties professionals, de les quals pràcticament totes es van qualificar de sense baixa o lleus. Només 12 casos es van registrar com a greus i únicament es va registrar 1 mort per malaltia relacionada amb el treball. Segons els càlculs de CCOO, el 2004 van morir a Catalunya al voltant de 2.500 persones, 2.187 homes i 330 dones, com a conseqüència de malalties degudes a exposicions ocorregudes en els seus llocs de treball. La major part d'aquestes morts es van deure a tumors malignes, seguits per malalties cardiovasculars.

Cada any es produeixen a Catalunya prop de 14.000 nous casos de malalties d'origen laboral i cal dir que, segons l'estudi, l'any 2004 hi havia a Catalunya uns 315.000 treballadors afectats per algun problema de salut relacionat amb la seva feina.

MORTS EVITABLES

Aquest estudi evidencia que la dimensió de les malalties provocades pel treball és molt superior als accidents de treball. Si comparem la mortalitat estimada per malalties professionals (2.500) i les morts per accident de treball (215) podem afirmar que els accidents de treball són només la punta de l'iceberg. Les dades posen en evidència que el sistema de declaració de

malalties professionals no és eficaç, ni eficient, i això té conseqüències individuals i col·lectives, ja que tot allò que no es declara queda invisible i no s'hi actua. I el més lamentable és que totes les morts relacionades amb el treball eren evitables.

NORMATIVA EN VIGOR

Després de molts anys de propostes, reivindicacions i pressions sindicals, finalment tenim una nova normativa sobre les malalties professionals (RD 1299/2006, de 10 de novembre).

Les novetats principals d'aquesta nova normativa són que s'adapta la llista de malalties a la recomanació europea (atenció que l'anterior era de 1978!), cosa que ha suposat una ampliació important; la declaració ja no la fa l'empresari, sinó que ara l'ha de fer l'entitat que gestiona aquestes contingències (en la major part de casos, les mútues); els metges i metgesses del sistema públic de salut poden declarar a les mútues la sospita de l'existència d'una malaltia professional que no ha estat reconeguda. I molt relacionada amb aquest tema, una altra bona notícia. A Catalunya, i fruit de diferents acords entre el Govern de la Generalitat i les organitzacions sindicals i patronals, s'està definint —actualment en fase molt avançada— un procediment

per la declaració de contingència professional quan els metges i metgesses de capçalera sospiten que una lesió està provocada pel treball. Aquest procediment serà un instrument per resoldre el no-reconeixement d'una lesió laboral com a tal en via administrativa i no en la judicial.

També les polítiques i accions de prevenció a les empreses han de donar resposta a la totalitat dels riscos. A part dels relacionats amb la seguretat, cal actuar sobre els riscos higiènics, com ara les exposicions al risc químic i al soroll, els riscos ergonòmics i els relacionats amb l'organització del treball. Tanmateix, les polítiques de vigilància i control de l'Administració pública han de garantir la intervenció sobre els riscos i danys relacionats amb les malalties professionals.

Calen mesures de vigilància i control davant l'augment dels accidents laborals

El balanç de l'any 2006 de les dades de l'evolució de l'accidentalitat laboral a Catalunya és alarmant i preocupant, amb un augment important de la mortalitat (40,20%) i del conjunt dels accidents (6,75%).

Les raons de la situació actual són prou conegudes. Una és la manca d'aplicació de la normativa i de la integració de la prevenció a les empreses, una altra és la manca de qualitat de l'activitat preventiva, més preocupada per la burocràcia que per l'actuació real sobre el risc, tal com ha posat en evidència un informe recent de la Inspecció de Treball.

També l'impacte negatiu de la precarietat (temporalitat, subcontractació en cadena, prolongacions de jornades...) sobre la relació entre les condicions de treball i la salut és dissortadament lesiva i només cal recordar que les persones amb contracte temporal tenen el doble de risc de patir un accident de treball. La manca de recursos de l'Administració pública per fer

front a les seves funcions de promoció, vigilància, control i sanció també té una incidència lamentable en la sinistralitat laboral.

RESPOSTA CONTUNDENT

Estem davant d'un greu problema polític, laboral, social i de salut, i cal ja una resposta ràpida i contundent per part de la patronal i de l'Administració per aconseguir que la prevenció i la disminució de la sinistralitat siguin una realitat a totes les empreses. En aquest sentit, CCOO de Catalunya ha exigit la convocatòria urgent de la Mesa de Salut Laboral i el desplegament immediat del conjunt de mesures del Pla de prevenció del Govern. En la situació actual, tan negativa, caldria implementar mesures com ara habilitar el 100% dels tècnics de prevenció de la Generalitat en la col·laboració de les tasques inspectores, implicar els cossos policials en la detecció de situacions de risc, augmentar la coordinació entre la Generalitat, la Inspecció de Treball i la Fiscalia perquè els incompliments legals no quedin impunes, regular que l'Administració no contracti empreses sancionades per manca de mesures de seguretat i salut, incidir en l'elevada accidentalitat de trànsit, finalitzar el procediment català per la declaració de contingències professionals i un llarg etcètera de mesures incloses en aquest Pla de govern.

CONEIX I EXIGEIX ELS TEUS DRETS

Amb aquest títol CCOO ha editat un fulletó per informar els immigrants sobre els drets que tenen i sobre què han de fer quan tenen un accident de treball. Està editat en català, castellà, francès, anglès i àrab.

Si el voleu llegir el podeu trobar a www.ccoo.cat/salutlaboral en l'apartat "Calaix sindical".

CCOO proposa un pacte contra la sinistralitat en la construcció

La Federació de Construcció i Fusta de CCOO de Catalunya ha elaborat un document amb una sèrie de propostes per lluitar contra la precarietat i els accidents en el sector. Darrerament, les pàgines de la premsa han recollit diferents sinistres greus i mortals, alguns dels quals al barri del 22@, paradigma de la renovació industrial a Barcelona. Només l'any 2006 ja es van registrar oficialment 35.738 accidents laborals a la construcció, 4.500 més que l'any anterior. Davant d'aquest increment, CCOO ha vist la necessitat d'obrir negociacions amb els agents socials del sector (sindicats, patronal, col·legis professionals, Administració, etc.) per realitzar un gran Pacte nacional contra la precarietat i la sinistralitat en el sector de la construcció.

MÉS FORMACIÓ I MENYS SUBCONTRACTACIÓ

Aquest acord vol incidir en la formació dels treballadors, particularment en el col·lectiu immigrant, i en la reducció de la subcontractació per evitar accidents. Per això té el propòsit de crear un fons de 20 milions d'euros, aportats pels agents socials, per oferir cursos de prevenció entre els 400.000 treballadors que la construcció té a Catalunya. De la mateixa manera, el Pacte proposa tenir una atenció especial envers les condicions de l'obra pública, establir fórmules per afavorir la representació sindical de tots els empleats i crear un observatori del sector per analitzar fidelment la situació.

CCOO treballa per l'habitatge social

Un moment de la celebració dels més de 5.000 habitatges promoguts per la cooperativa de CCOO, Habitatge Entorn

Aconseguir un habitatge digne a un preu assequible s'ha convertit, avui dia, en un problema per a molta gent. L'habitatge és un bé reconegut en la Constitució com un dret social, però s'ha convertit en una mercaderia sotmesa a les lleis del mercat i, fins i tot, en un producte financer d'alta rendibilitat.

És per aquests motius que CCOO de Catalunya proposa diverses mesures que poden ajudar a canviar la situació actual, com ara la modificació de tot el tractament fiscal de l'habitatge (incentivant fiscalment totes les iniciatives privades i socials que contribueixin a incrementar el parc d'habitatges de

lloguer), fent que les polítiques públiques girin al voltant del lloguer i la rehabilitació i aprovant la Llei pel dret a l'habitatge, entre d'altres.

CONVENI AMB L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

CCOO de Catalunya sempre ha tingut molt clara la importància de l'accés a l'habitatge, i ho ha fet com a sindicat i a través de la cooperativa Habitatge Entorn. Així, recentment, CCOO ha signat un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona amb l'objectiu de promoure la construcció d'habitatges socials i desenvolupar projectes d'habitatges de protecció oficial.

L'acord té com a objectiu establir les condicions generals en què les institucions que l'han signat es comprometen a contribuir a la millora de la política d'habitatge de Barcelona, fomentant la creació, l'establiment i la gestió d'un parc d'habitatges protegits dins del terme municipal.

D'aquesta manera, CCOO de Catalunya continua implicant-se i buscant solucions als problemes que afecten més directament els treballadors i treballadores de casa nostra.

PUBLIREPORTATGE

El Consorci es mou per fer de Barcelona una ciutat amb un gran futur

Per al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, el 2006, any en què ha celebrat els 90 anys d'existència, ha estat un exercici molt positiu. Durant aquest any hem finalitzat projectes emblemàtics per a la ciutat i molt importants per a l'empresa. Hem iniciat nous projectes i també hem pres decisions importants relatives a futurs projectes emmarcats en les línies d'activitat, alienes al que fins ara ha estat la nostra tradició. La institució ha afermat la voluntat d'impulsar i millorar el benestar i la qualitat de vida dels ciutadans de Barcelona, i ha entrat en el mercat de la promoció immobiliària per tal de portar a terme projectes que aportin habitatge social en aquest mercat.

Projectem cinc-cents pisos per a joves a tot Barcelona, desenvolupats conjuntament amb Caixa de Catalunya, i mil dos-cents més per a joves i gent gran a les antigues casernes de Sant Andreu. També projectem la reordenació del nou barri de la Marina, en el qual l'habitatge lliure i el protegit, els equipaments i les zones ver-

Spiralling Tower (edifici Campus, Diagonal Mar, Barcelona)
Zaha Hadid Architects

des canviaran radicalment l'espai veï al Polígon Industrial de la Zona Franca, que, a més, es veurà absolutament transformat per l'arribada de la línia 9 del metro durant el 2009.

El Consorci es mou per fer de Barcelona una ciutat amb un gran futur; la més competitiva i atractiva, amb projectes pioners capaços d'atraure sectors emergents de la nova economia. Projectes com ara la torre espiral dissenyada per la prestigiosa arquitecta Zaha Hadid; l'edifici Sagrera de

Frank Gehry; el Mediàtic, un projecte lligat al coneixement dissenyat per E. Ruiz Geli; la torre Telefónica de l'arquitecte E. Masip i els nous polígons industrials i centres de serveis que s'estan planejant. La inversió prevista fins al 2009, de 722,8 milions d'euros, i els 3 milions de m² de sòl per desenvolupar fan del Consorci de la Zona Franca de Barcelona una institució capaç de transformar la realitat creant riquesa i ocupació.

Manuel Royes

Delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona

La reforma laboral fa augmentar la contractació indefinida en un 60%

Dolors Llobet

L'Acord per a la millora del creixement i de l'ocupació, signat pel Govern de l'Estat i les organitzacions sindicals i empresarials més representatives el 9 de maig de 2006, ha aconseguit que a final d'any gairebé 95.000 persones més que el 2005 tinguin un lloc de treball estable, amb contracte indefinit, xifra que s'acosta al 60% d'augment. En aquesta primera fase s'aconsegueix buidar parcialment les bosses enormes de temporalitat que hi ha arreu de l'Estat, i en menor mesura també a Catalunya.

Aquest augment és atribuïble bàsicament a dues mesures de l'Acord laboral. En primer lloc, a la conversió de contractes temporals en indefinits (ja que durant aquest període la conversió ha estat bonificada). En segon lloc, a la bonificació a la contractació indefinida inicial.

MASSA TEMPORALITAT

Tot i això, no podem oblidar que l'any 2006 s'ha tancat amb un índex de temporalitat d'un 26,36% a Catalunya, i, per tant, hem de continuar avançant en l'aplicació de les altres mesures de l'Acord laboral. A partir del mes de gener cal posar l'accent en la limitació a l'encadenament de contractes en el mateix lloc de treball com a impulsora de l'estabilitat en les plantilles de les empreses.

En aquest sentit, la negociació col·lectiva ha d'establir mesures per evitar la utilització abusiva de la contractació temporal. I, d'altra banda, la Inspecció de Treball haurà de tenir una actuació ferma en el control i la sanció de les pràctiques fraudulentas en la contractació.

Tanmateix, és molt probable que l'evolució dels indicadors del mercat de treball aquest any 2007 mostrin les limitacions de l'abast de la reforma, ja que una part important de la precarietat i temporalitat existents a Catalunya es basa en el model de creixement de l'economia espanyola i catalana, encara massa dependents dels sectors productius de poc valor afegit que competeixen amb baixos costos laborals i que, per tant, utilitzen molta ocupació temporal.

La negociació col·lectiva ha d'evitar l'abús de la contractació temporal. © MJ Mora

Dels informes a la quotidianitat

Rosa Bofill Benet

Any rere any comprovem que les dones pateixen en major mesura la inactivitat, la falta d'ocupació, la doble jornada o les jornades a temps parcial, la discriminació salarial i l'atur, una situació que s'allarga durant més temps en les dones que en els homes.

Encara que aquesta situació de desigualtat de les dones en el mercat laboral no té una explicació senzilla, sabem que un factor determinant és que les dones s'ocupen de la cura de les criatures, la gent gran i les persones amb discapacitat dins de les seves famílies, ja que no hi ha, com deixa palès l'informe, suficients escoles bressol i serveis públics que atenguin les necessitats de les persones dependents.

Els diaris *Avui*, *La Vanguardia*, *ABC*... han publicat les dades del nostre informe. No obstant això, pocs mitjans de comunicació han fet ús de les dades, que s'han incorporat recentment a l'informe, sobre la falta d'infraestructures de cura, perquè encara sembla difícil que es mostri de forma clara i pública la relació que hi ha entre la manca de serveis públics de cura i la dificultat de les dones per accedir al mercat laboral, mantenir-s'hi i promocionar-s'hi.

La connexió entre "les obligacions familiars" de les dones i les seves dificultats en el mercat laboral no sols les coneixem a través dels informes sinó que les vivim quotidianament. "Existeix alguna escola bressol pública en la qual pugui deixar el meu fill quan em toca el torn de nit mentre no estabilitzo la meva situació?", ens va consultar una mare acabada de separar. Consulta l'informe sobre la situació de les dones a Catalunya a:

<http://www.ccoo.cat/dona/index2.htm>

CCOO reclama ocupació de qualitat i salaris dignes en la Festa del Treball

Xesús González

Des de fa molts anys, la celebració del Primer de Maig és la celebració més internacional que fem els treballadors i les treballadores en defensa dels nostres drets com a grup social que som.

Una celebració internacional i internacionalista i que té expressió pròpia segons la realitat política i social on es desenvolupa.

Enguany en el conjunt mundial té una característica especial, ja que és el primer que celebrarem després de la constitució de la CSI (Confederació Sindical Internacional), en la qual ens agrupem els diferents sindicats del món.

La constitució de la CSI acaba amb divisions seculares del moviment sindical internacional i ens facilita el seguir avançant en el nostre model de construcció d'un sindicalisme fort, unitari i independent de qualsevol poder econòmic, institucional o polític.

CRIDA ALS PODERS ECONÒMICS I POLÍTICS

Per CCOO de Catalunya el Primer de Maig d'enguany és una ocasió més per refermar la crida als poders econòmics i polítics perquè atenguin les nostres propostes per crear un model de desenvolupament econòmic basat en la formació, la innovació tecnològica i l'ocupació de qualitat, és a dir, estable i ben retribuïda.

Tot i que hem avançat en l'aflorentament de les economies submer-

gides i en la conversió de contracte temporal a fix, encara ens queda molt camí per recórrer per canviar una cultura política i empresarial que vol fonamentar la competitivitat en la precarietat laboral i els salaris baixos.

El desenvolupament econòmic de Catalunya no pot seguir pel camí de la creació de molta ocupació precària i de baixa remuneració, i en aquest sentit plantegem un horitzó que ens porti al compliment de la Carta Social Europea i a la creació d'un salari mínim garantit que tingui com a referent el 60% del salari mitjà establert en la negociació col·lectiva.

En aquest camí reivindicuem que en la negociació col·lectiva de 2007 tots els convenis acordin increments de, com a mínim, el 5,5% per a tots els salaris per sota dels 1.000 euros.

El Primer de Maig és per a nosaltres la festa del treball, és a dir, la dels treballadors i les treballadores, però també és una ocasió immillorable per reivindicar unes condicions de treball i de vida millors.

Des de la convicció que és possible fer festa i reivindicar, volem convocar-te a les diferents manifestacions unitàries que farem el dia 1 de Maig a les quatre capitals catalanes (vegeu contraportada).

COCO FESTIVAL
FESTIVAL REIVINDICATIU DEL 1r DE MAIG
5 DE MAIG DE 2007 - 19.30 HORES
SALA APOLO

PUNT DE VENDA SEUS DE CCOO
 Més informació a:
www.ccoo.cat/acciojove

acció jove
 la força de la joventut treballadora

votal ccoo

A Catalunya, 773 poblacions es poden veure afectades per la liberalització de la xarxa postal pública

ER

CCOO de Catalunya ha identificat les poblacions que es poden veure afectades per la liberalització de la xarxa postal pública després del Reial decret del Govern que obre l'accés indiscriminat dels operadors privats a l'estructura, els mitjans i les instal·lacions de Correus. Concretament són 773 les poblacions de Catalunya que podrien patir les conseqüències de la liberalització postal, 185 municipis a la província de Barcelona, 193 a Girona, 216 a Lleida i 178 a Tarragona. Són totes poblacions amb menys de 5.000 habitants i que majoritàriament es troben en zones rurals. El 10 de novembre el Consell de Ministres va aprovar, mitjançant un reial decret, la cessió de la xarxa postal pública de Correus als operadors privats amb un trasvassament de recursos públics a l'àmbit privat.

CCOO ha denunciat públicament que aquesta iniciativa, única en el sector postal europeu amb l'excepció de la Gran Bretanya, on està tenint conseqüències desastroses, aplicada sense mesures complementàries de finançament, pot

El Reial decret del Govern posa en perill la viabilitat econòmica de Correus i milers de llocs de treball

implicar a curt termini la fallida econòmica de Correus, la pèrdua de milers de llocs de treball i la retallada en la prestació del servei postal públic, de manera especial en aquelles zones que, per deficiències, com és el cas del correu rural, no seran ateses pels operadors privats. El cas de la Gran Bretanya és contundent. En els darrers 10 anys ja s'han tancat el 40% de les oficines postals i en els propers 2 anys desapareixeran 2.500 oficines més. Això significa, entre altres elements negatius, que l'atenció postal en moltes zones rurals pràcticament desapareix. Aquests són alguns dels motius que han

portat CCOO, sindicat majoritari en el sector postal, a recórrer el Reial decret i sol·licitar-ne la suspensió cautelar davant el Tribunal Suprem, i el recurs ha estat admès.

CAMPANYA DE LA CES PER UNS SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT

Per tal que no passin coses com la que hem descrit en relació amb els serveis postals públics, la Confederació Europea de Sindicats ha impulsat una campanya per uns serveis públics de qualitat i accessibles a tots, campanya a la qual CCOO dona ple suport. El sindicalisme europeu reclama amb la campanya una legislació europea que faci prevaler l'interès general pels serveis públics, permeti l'accessibilitat dels serveis públics per consolidar els drets fonamentals dels ciutadans, garanteixi més seguretat jurídica per permetre el desenvolupament durable de les missions de servei públic i doni als serveis públics una base jurídica sòlida a fi de protegir-los contra els atacs del mercat. Pots donar suport a la campanya afegint la teva signatura a la web <http://www.petitionpublicservice.eu>

Sevilla acull el XI Congrés de la Confederació Europea de Sindicats

Amb el lema "A l'ofensiva per una Europa social, solidària i sostenible" se celebra el XI Congrés de la Confederació Europea de Sindicats (CES) a Sevilla, del 21 al 24 de maig. Hi participen 603 persones delegades de 40 països d'Europa, escollides per les 84 confederacions sindicals, les 12 federacions sindicals europees i els 4 grups específics de la CES. CCOO hi participa directament amb 8 vots en aquests quatre dies de treball intens per fer un balanç del període anterior i adoptar el programa estratègic dels propers 4 anys.

CCOO de Catalunya, que té la presidència dels consells sindicals interregionals (CSIR), intervindrà de manera destacada en aquest congrés, que ha de fer un pas endavant en la definició dels objectius estratègics i dels instruments per a l'acció sindical, en l'àmbit europeu, nacional i també interregional, amb una modificació important dels estatuts que donarà més visibilitat i

reconeixement al treball desenvolupat pels 42 CSIR que hi ha actualment a les regions transfrontereres.

El document central del Congrés està estructurat entorn de cinc blocs, que acaben amb uns punts d'acció concreta per cada un dels temes: una ofensiva que permetrà avançar per construir un sindicat europeu més fort; un mercat de treball que tingui una dimensió social més important; un espai de diàleg social, negociació col·lectiva i participació dels treballadors; una Europa amb una capacitat efectiva de govern econòmic, social i mediambiental, i una unió més forta davant dels països europeus, el Mediterrani i la resta del món.

Per CCOO, la CES ha de sortir reforçada d'aquest congrés per tal que pugui tenir un paper destacat en la construcció europea. Trobareu més informació sobre el tema a:

www.ccoo.cat/internacional

CCOO proposa transport públic i plans de mobilitat

El Govern català impulsa un Pla d'actuació per la qualitat de l'aire

Llorenç Serrano

Anomenem així un pla de nom molt llarg que el Govern està obligat a fer un cop va quedar establert que la qualitat de l'aire en una quarantena de municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona està per sota dels límits establerts per la Unió Europea. Això és així des de 2002.

La novetat és la decisió del Departament de Medi Ambient d'afrontar-la. Pel ritme de creixement de la contaminació per partícules en suspensió de més de deu micres i d'òxids de nitrogen, anem de camí de doblar els límits establerts a l'any 2010. Estem davant d'un problema de salut pública molt important (es calculen 3.000 morts l'any a Catalunya per malalties derivades de la contaminació atmosfèrica).

Cal deixar clar que es tracta de un pla per millorar la qualitat de l'aire a les zones afectades, no és un pla contra el canvi climàtic,

Cal treure vehicles de les carreteres © MJ Mora

encara que les mesures que calen ajudaran en aquesta direcció. Els focus més importants de contaminació són els grans vaixells del port de Barcelona, l'aeroport del Prat, algunes indústries —fonamentalment cimeteres i la foneria CELSA, al Baix Llobregat, pel que fa a partícules— i sobretot el trànsit.

El pla preveu canvis en la manera d'operar al port i l'aeroport, que poden obtenir bons resultats i canvis tecnològics en les indústries que tenen el nostre suport. És, però, massa tímid pel que fa a l'intent de reduir el trànsit. No es tracta sols de limitar la velocitat. Es tracta, sobretot, de treure vehicles de les carreteres i autopistes. CCOO pensem que cal una forta inversió en polítiques de transport públic i en plans de mobilitat a les empreses. Per això hem presentat al·legacions al Pla per millorar-lo en aquest sentit.

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO

corporate

Promoció de diàlisi a domicili
Tarifes vàlides fins al 31-12-07

Promoció especial en correcció visual per làser per afiliats i familiars directes de

CCOO i col·laboradors

Oportunitats així no es veuen tots els dies.

	Tarifa privada	Tarifa CCOO	Promoció CCOO febrer i maig
Consultes	75 €	35 €	35 €
Correcció per làser*	1.050 € 1.150 €/ull	925 €/ull	875 €/ull

*Tracte de tractaments especials de làser customitzat.
20% de descompte en la resta de tractaments i seguici; accepta en el tractament de la presbícia i postior.
Condicions de finançament personalitzades.

Mai has tingut tan fàcil confiar en la cura de la teva visió als millors professionals. Vine a Clínica Baviera. Ara, durant un període de temps limitat, i sols per ser afiliat de CCOO, durant febrer i maig tu i els teus familiars directes gaudireu d'unes condicions i preus inapel·lables en la correcció de miopia, hipermetropia i astigmatisme.

Imprescindible acreditació en la seva primera visita a la clínica.

Rambla Just Oliveras, 48. Tel. 932 600 510. L'Hospitalet de Llobregat
C/ Ganduxer, 71. Tel. 933 624 990. Barcelona
C/ Prat de la Riba, 53-55. Tel. 937 450 952. Sabadell
C/ Castellvell, 12-14. Tel. 977 328 060. Reus
C/ Pere Martell, 41. Tel. 977 251 932. Tarragona
Centre Quirúrgic Maresme: C/ Lepant, 13-21. Tel. 937 419 200. Mataró.

Condicions vàlides sols per a les clíniques de Catalunya.

Miopia • Hipermetropia • Astigmatisme

En pocs minuts - Sense dolor ni hospitalització - Amb anestèsia tòpica (gotes)

902 130 100
www.clinicabaviera.com

A. OBRUÑA • ALBACETE • BARCELONA • BILBAO • BURGOS • CASTELLÓN
CIUDAD REAL • DIJÓN • MADRID • MALAGA • MURCIA • PAMPLONA
SEVILLA • TARRAGONA • VALÈNCIA • VALLADOLID • VIGO • VITORIA • ZARAGOZA

El CITE atén més de 21.000 persones de 180 nacionalitats diferents durant el 2006

Ghassan Saliba

El CITE de CCOO va atendre el 2006 de forma individualitzada 21.318 persones immigrades d'unes 180 nacionalitats diferents. Es consolida la feminització del fet migratori a Espanya i per primera vegada les dones, amb un 53,88%, superen els homes com a usuàries de les 46 oficines del CITE a Catalunya. El nombre de persones ateses ha registrat una lleugera baixada, fruit de dos fets: d'una part, el procés de regularització del 2005, i d'una altra la ralentització d'arribada de nous immigrants. Les dades del CITE demostren una vegada més que tenim una immigració qualificada no aprofitada, treballant en sectors i categories pocs qualificats; el 47% de les persones immigrades que han utilitzat els nostres serveis tenen estudis mitjans, professionals i superiors.

Cal destacar la baixada molt important de persones sense papers, del 53,30% el 2005 al 35,24% el 2006, i també el descens de l'economia submergida del 54,37% al 27,39%. Els col·lectius que més pateixen la irregularitat són el bolivià i el romanès, i l'economia submergida és la dona qui la pateix més, especialment en el servei domèstic, un sector difícil de regularitzar per la dificultat d'una intervenció eficaç de la Inspecció de Treball i també per ser una porta falsa d'entrada al mercat de treball.

Per sectors d'activitats, entre els usuaris del CITE, el servei domèstic és el primer sector, a continuació l'hostaleria, la construcció, altres serveis i el comerç. Aquestes dades no coincideixen amb les altes a la Seguretat Social del 2006, en les quals la construcció és el primer sector, per l'efecte de l'economia submergida sobretot en el servei domèstic.

Malgrat que la irregularitat i els permisos de residència inicials ocupen encara un lloc destacat de les consultes, les renovacions, el reagrupament familiar i les demandes de nacionalitat han crescut considerablement, fet que demostra la major estabilitat de les persones immigrades i la seva voluntat d'integració i permanència.

Formació contra els prejudicis

Carles Bertan

Les persones tendim a usar dreceres que ens permeten classificar la realitat de manera ràpida: els tòpics i els estereotips en serien un exemple. Un recurs que pot ser el fonament de prejudicis cap a determinats individus o grups socials. Així, una visió immobiliària de la cultura, les accions i les reaccions de determinats grups polítics i socials i el tractament que en fan alguns mitjans de comunicació han acabat fent que determinats tòpics i estereotips al voltant del fet migratori esdevinguin la justificació de l'aplicació de mesures restrictives i discriminatòries. Aquests tòpics i estereotips ("els immigrants amenacen la nostra cultura", "no es volen integrar", "fan augmentar la delinqüència", "ens envaeixen", "ens costen molts diners", "fan baixar el nivell acadèmic"...), són fàcilment desmuntables si ens fixem en dades objectives com ara la participació en cursos de català, les aportacions a la Seguretat Social, els llocs de feina difícils de cobrir, el nivell educatiu... Les dades demostren que els tòpics són falsos, però són percepcions difícils de combatre, ja que estan més vinculades amb aspectes emocionals que no pas amb els racionals. Per això ens hem plantejat fer un curs "per reflexionar sobre la irracionalitat d'aquests arguments, desmuntar, en la mesura que sigui possible, aquestes "llegendes urbanes" i donar recursos a la nostra gent per evitar que aquestes visions esbiaixades de la realitat dificultin la plena incorporació social, laboral i sindical de les persones estrangeres.

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

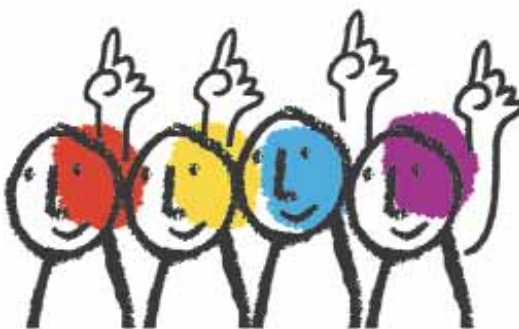

Ho fa de forma àmplia en empreses de més de 250 treballadors

CCOO de Catalunya guanya les eleccions del 2006

CCOO de Catalunya ha guanyat les eleccions sindicals realitzades a Catalunya l'any 2006. Després de fer recompte i valoració, l'any passat vam aconseguir 6.490 delegats i delegades d'entre els 15.071 que s'escollien. Els comicis afectaven 4.627 empreses amb 433.051 treballadors.

Consolidats com a primera força sindical catalana, tenim un 43,06% de la representació total, per sobre del 39,72% de la UGT, amb 5.986 delegats. És interessant destacar que guanyem àmpliament en les 240 empreses catalanes amb més de 250 treballadors, on tenim més de mil cinc-cents delegats. També ens hem imposat en les empreses mitjanes, d'entre 50 i 250 treballadors, i aconseguim un empat tècnic

amb el segon sindicat, tot i haver guanyat, en les petites empreses de menys de 50 empleats.

CÒMPUT DINÀMIC

Amb aquests resultats del 2006, el còmput dinàmic dels darrers quatre anys, que estableix el conjunt de delegats vigents i computables, CCOO es manté com a primer sindicat, amb 23.885 dele-

gats, per sobre dels 22.457 d'UGT. Aquest 2007 la línia de bons resultats segueix consolidant-se. Per això CCOO ha guanyat en multitud d'empreses de diferents sectors, com ara Gas Natural, Endesa Catalunya, ACESA, Panasonic, COMSA, Adecco, Mecalux de Cornellà, Real Club de Polo de Barcelona, Centre de Càlcul de Sabadell, Nike Store de la Roca del Vallès, Universitat de Vic o els ajuntaments de Manlleu, l'Escala, l'Ametlla i Castellar del Vallès, el Masnou, Lliçà d'Amunt o Reus. També podem destacar que guanyem en l'àmbit estatal a Nissan, que ens mantenim com a segona força a SEAT o que assolim la victòria entre el personal laboral del Departament d'Educació de la Generalitat.

Què heu fet que heu sentit l'aigua, la rentadora, o el rentaplats, recorda que l'aigua no és un recurs inesgotable. És un bé escàs que cal protegir i estalviar. Per això, si volem disposar d'aigua en el futur, és urgent que ens fem un ús responsable i apliquem mesures d'estalvi. Contacta'ns a www.gencat.cat/sea i l'aconseguirem com fer ho.

Per tenir aigua, tanca l'aigueta.

Generalitat de Catalunya
Departament
de Medi Ambient i Habitatge

Acord de col·laboració per promoure el català en l'àmbit de la justícia

Rosa Sans

Des de la consideració que el coneixement i l'ús del català com a llengua pròpia de Catalunya és un dret de tota la ciutadania de Catalunya i un factor de cohesió social, Comissions Obreres intervenim en la promoció de l'ús del català en tots els àmbits de la societat catalana, i especialment en aquells que ens són propis per l'actuació del sindicat, com ara l'àmbit socioeconòmic i també el de la justícia.

És ben sabut que un dels àmbits socials en què, encara avui, el català es troba clarament en una situació d'ús deficitari és el de la justícia.

Amb aquesta situació de l'ús de la llengua pròpia i una de les oficials de Catalunya en l'Administració de justícia, CCOO, el Gabinet Tècnic Jurídic del sindicat i l'Associació de Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia coincidim en la necessitat de promoure l'ús social del català en l'àmbit judicial, i per això hem signat un acord de col·laboració que contribuirà a incrementar les iniciatives de promoció de l'ús del català en l'àmbit judicial.

COORDINACIÓ ENTRE ENTITATS

Amb aquest Acord hem establert una coordinació entre les entitats que ens ha permès obrir un canal d'intercanvi de tot tipus d'informació relacionada amb la promoció de l'ús del català en l'àmbit jurídic i en matèria formativa. També hi ha concertació en l'organització d'actes que responguin a aquesta finalitat.

Així, CCOO, a través del Servei Lingüístic i d'acord amb el Gabinet Tècnic Jurídic, hem iniciat un seguit d'actuacions per incrementar l'ús del català en la comunicació als usuaris del Gabinet Tècnic Jurídic i per facilitar eines als advocats i advocades en l'elaboració de la documentació que exigeix el seu treball professional. És una contribució des del món sindical a promoure l'ús del català en l'àmbit de la justícia.

Ha mort l'històric dirigent de CCOO de Catalunya Ramon Puiggròs

El dia 2 de febrer, a l'edat de 76 anys, ens va deixar el company Ramon Puiggròs Esteve, destacat dirigent sindical de CCOO de Catalunya. Secretari general del Tèxtil i a partir del 1994 president de FITEQA (Federació d'Indústries del Tèxtil, Químiques i Afins), últimament estava actiu sindicalment i formava part de la Federació de Pensionistes i Jubilats del Vallès Occidental. Per la seva trajectòria cívica i sindical, havia rebut la Medalla

President Macià de la Generalitat al Mèrit en el Treball i, al gener, la Medalla de la Ciutat de l'Ajuntament de Terrassa.

Va de llengua

En català tu hi guanyes!

Edita Servei Lingüístic de CCOO de Catalunya

La revista *En català tu hi guanyes!* neix amb la voluntat de recollir algunes de les experiències d'aquells que han fet de voluntaris lingüístics a CCOO de Catalunya durant els més de tres anys que fa que el sindicat impulsa la campanya de "Voluntaris per la llengua", a través del Servei Lingüístic (en totes les seves extensions territorials) i del Centre Formació d'Adults Manuel Sacristán. En aquest espai de temps, en el sindicat s'han format unes quaranta parelles lingüístiques, les quals testimonien que sovint per aconseguir la normalitat d'una llengua el que és fonamental és sentir-s'hi lligat i vinculat emocionalment. Això, indiscutiblement, és el que ha fet que molta gent hagi perdut la por i la vergonya, s'hagi animat a parlar català en la majoria dels àmbits de la seva vida quotidiana i hagi aconseguit, també, sentir aquesta llengua com a seva.

Els llocs de procedència, les edats, les professions i les problemàtiques sempre són diverses entre tots els voluntaris lingüístics. Igual que el motiu que impulsa els altres a aprendre la llengua pròpia del nou territori que els acull. Alguns ho fan per qüestions laborals, d'altres per raons familiars, tot i que també hi ha qui ho considera una opció personal per sentir-se més integrat.

Les diferents veus, recollides en format d'entrevistes, demostren que fer el pas i tenir una vida en català és clarament un valor afegit (i més encara en un territori com el nostre, que es caracteritza per tenir una àmplia diversitat lingüística) i un dret que tenen com a ciutadans. Tots ells, doncs, evidencien que el català és i ha de continuar essent una llengua d'acollida i de cohesió.

Jenni Rodà

Ocupació de qualitat i salaris dignes

1 maig 2007

BARCELONA

11.30 h Ronda Sant Pere / Passeig de Gràcia

GIRONA

12 h Plaça de la Independència

LLEIDA

12 h Plaça del Treball

TARRAGONA

12 h Plaça Imperial Tarraco

CCOO
www.ccoo.cat